

KLAKKSVÍK Í DAG

Fjølbroyttasta Norðoyastevna

Harmiligt var tað, at Norðoyastevnan í ár skuldi byrja við regni og enda við regni — so væl alt var lagt til rættis.

Væl av fólki var komið til stevnuna, og Klakksvíkin hevði veruliga gjørt seg væl út til at taka ímóti gestunum.

Vanliga eru tað kappingarnar, ið seta størsta dámin á stevnuhaldið; men í ár var tað avgjort skrudgongan Norðoyastevnuna.

Slík skrudgonga hevur okkum kunnugt ongatíð áður verið roynd í Føroyum. Hornblásarar og skótar eins og annar ítróttadagurur fóru til gongu úr Klakksvíkargarðinum. Hesu ferð hildu tey ikki leiðina beinleiðis í Vágstún, men niðan móti gamla skúlanum, har mest hugtakandi tætturin í allari stevnuni legði upp: fullmanna áttamannafar, neytakonur, fjallmenn, fleygingarmenn, saksingarkonur, grindamenn, og onnur, ið avmyndaðu hina gomlu tíðina — hana, hana, sum ið vissum forum kennist enn á teimum smærri byggunum; men — sum Jóhan Nielsen, prestur, tók til í roðu sinni — storbýgdadagururin mest sum einki veit um. Stór mannfjöld stóð framvið gotuni og eygleiddi hesa skrudgongu — ikki í skelliflatri og lögvaldrest, men tigandi og leitandi aftur í tíðina til foreldra lív og yrki á sjógvi og landi.

A fundinum í Vágstúni fluttu Jóhan Nielsen, prestur, og Jákup Jóh. Matras, bóndi, Viðaríði, roðu.

KAPPRÓÐURIN:

Tað er einki at ívast í, at undir kappróðrinum var hvørt mannskyti í bygðini við — annaðhvørt úti á gotunum, í vindeygnum ella við radio. Úrslitini vóru hesi:

Kvinnubátar:

Fipan Fagra, Klakksvík.
Firvaldur, Tvoroyri.
Silið, Tórshavn.

Gomul 4-mannafør:

Klakkstein, Klakksvík.
Ljómur, —

8-mannafør:

Órvur, Tórshavn.
Tofta Regin, Vági.

Dreingjábátar:

Havfrúgvín, Vestmanna.
Fipan Fagra, Klakksvík.
Silið, Tórshavn.

10-mannafør:

Havnarbatúrinn, Tórshavn.
Studenturin, Tórshavn.
Vestmenningur, Vestmanna.
Klakksvíkingur, Klakksvík.

FÓTBÓLTURIN:

Fyrsta kapping var millum II-liðini hjá KÍ og HB. Har KÍ vann við 6-1.

Siðan var kapping millum býliðið úr Havn og eitt samansett lið av Tvoroyramonnum og Klakksvíkingum. Býliðið spældi sum heild betur; men hinir vóru óheppnir í at fáa mál. Býliðið vann 2-1.

Kvinnufótbóltur: Kvinnur úr Stjornuni í Klakksvík og Kyndli úr Havn leikaðu fótbólt. Klakksvíkar kvinnur vunu við 3-0.

Hondbóltur: II við hjá Stjornuni í Klakksvík vann kvinnurnar í Runavík við 4-1. Mannslíð úr Klakksvík og Fuglafirði vann á Strandingum við 6-4.

Tjaldhúðin, ið vit hava nevnt áður her í blaðnum, varð nýtt til eydnuhjól-sølu, kappingar o. a. Har varð selt fyrri umleið 3000 kr. Royndist sum eitt hent tiltak í tí vættliga veðrinum.

Sjónleikurin »HJÁ DALABÓNDUM« varð framfördur báðar stevnuvegarnar og fyrri seinastu ferð týskvöldið. Hann var — ið hvussu so er tær seinastu ferðirnar — sera væl framfördur og væl fagnaður av áskoðarunum.

Listaframsýningarnar vóru ikki minni enn tvær, bæði í Klakksvíkar Ulvirk og í Tekniska skúlanum. Rættuliga nógv listarfólk vóru umboðað, nógv av góð-

ari list — ikki minst nýskapandi listararbeiðum. Bert spell at listarframsýningin í Tekniska skúla, ið serstakliga umboðaði listarfólk í Klakksvík, ikki var longur opin enn bara stevnuvegarnar, so fleiri Klakksvíkarfólk fingu høvi til at vitja hagar. Vónandi verður hetta óðr-vísi eitt annað ár.

Midnáttarsamkoman í Vágstúni savnar á hvørjum ári ein hóp av fólki. Har helt Robert Joensen, skrivari, eina frálíka roðu.

»RUKKULAKKIN«

— Norðoyastevnutíð 1960 — kom á triðja sinni, og ikki kann sigast annað, enn at hann fekk eina framúr góða undirtøku, sjálvst um tað ívasevst altíð verður eitt sindur ymiskt, hvussu fólk eru nøgd við góðskuna.

Lønar ábøtur
- lønarniðurskurð

Tá Tingakrossur fyrri tórðsdagin 9. juni m. a. ber fram, at arbeiðsmenn hava fingið lønarábøtur kann og ikki annað enn ávísja, at hetta eru skeiv tíðindi at bera út til almennin.

Sannleikin er tann, at ein stórir partur av teim føroysku arbeiðarunum eru farnir niður í løn — um lønarlóg lógtingins er í gildi (?) — ja, teir eru farnir niður við frá 5 og heilt niður í 36 øyru um tíman av grundlønini.

Tað styrkir einki um lønarkrov starvs manna at bera skeiv tíðindi um løn arbeiðaranna, sum lógtingið hevur roynt at skera niður.

At lógtingsmenn eru óvanliga stutt-skygnir vil og geva blaðstjóranum fullan rætt í, tí tað Føroya Arbeiðarafelag legði málið um minstutímaløn á ting, fekk tað — eftir hvat í Dimmalætting lýsir — tann lokala sáttmálin hjá Havnar arbeiðsmannafelag, ið gav minni løn, og tann inhabili Hilmar Petersen úr meistarafelagnum fekk hondverkaragrunðlønina.

Nú tá starvsmenninir hava søkt lógtingið um lønarhekkjan kunnu teir kanska rokna við at fáa lokalsáttmálin hjá Fiskepigernes Fagforening á Tvoroyri. — Hann gevur ikki nógvir fyrimunir til teir, ið seki hava, men so høvdu teir tó fingið løn fyrri máttlønina.

Fyribils kunna Føroya arbeiðarar ikki annað enn harma teir inhabili lógtingsmennin, ið vóru við í hesi gerð móti arbeiðarunum tá mál teirra um minstutímaløn var til viðgerðar og avgerðar á tingi.

So ein fyrispurning til Føroya landsstýri: Fívi verður drálað við at lýsa broyttu frítíðarlógina? Er tað tí, at lógin gevur arbeiðarunum ein fyriløn?

Landsstýrið drálaði ikki sambært Dimmalætting at lýsa tann lokala sáttmálan hjá Havnar arbeiðsmannafelag, ið fyribils hevur givið arbeiðsgevarunum stórar fyrimunir.

Domi so um beinasemi!!

Tvoroyri, 13. juni 1930.

Gunnar Petersen.

Login atburður

Tað vildi verið logið, um menn fingi tað hugskot, at knappliga og óvart skuldi allar lønir minkast, hóast livikostnaðurin var vaksandi sum hann er í dag. ...

Tilíkt kundi ikki hent, svarar tú. Tí tað er beint ímóti øllum skili og allari rættvísi og øllum málum, ið menniskjan í einum vælferðarstáti setur sær.

Men vinur mín, tað er beint nú hent. Hetta ótrúliga er hent.

Tað hendi, nú tá ið lógtingið samtykti at lækka lønina hjá einum størum hóp av arbeiðarum, lækka hana við frá 5 til 36 øyru um tíman.

Óg hetta hendi sum svar uppá arbeiðaranna áheitan á tingið um at vera teimum til hjálpar við at fáa lønina

VALDEMAR LUTZEN

Telefon 1020 — Tórshavn.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

GROT OG SKERVUR

Oil, ið vilja keypa skerv ella grót siga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu verða góðin fyrst, áðrenn tey verða heintað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heinta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

betta, so hon kom til at svara til prís-vøksturin.

Minir góðu tingmenn!

Tí kunnu ikki forsvara hetta!

Tí kunnu ikki hava verið greiðir yvir hvat ið tit gjordu, tí tað kann ikki hava verið meining týkkara at minka lønina hjá sumnum arbeiðarum.

Her má eitt mistak vera gjørt!

Men er her hent nakað, sum tit ikki hava verið greiðir yvir, so megu tit, nú ið tit koma saman aftur á ólavsoke, rætta tað.

Arbeiðsmenn og arbeiðskvinnur, ið við lønarlóg tingsins, hava fingið lønarkor síni minkað heldur enn vaksni, kunnu ikki taka við hesum. Og tit kunnu ikki forsvara at lata hetta standa á tykkum.

Tí megu gera hetta mistakið gott aftur

Á Føroya lógtingi sita fáir arbeiðarar og fiskimenn.

Ein skuldi trúð, at hetta var skyldin. Men so er ikki!

Uppskotið um at veita arbeiðsmönnum rættvisar lønarsomdir kom frá fastlønnum. Hetta skerst ikki burtur!

Væl er tað rætt, at tað varð felt av fastlønnum saman við sumnum arbeiðsmönnum og fiskimönnum.

So óvugt ella so misskilt kann eitt mál koma fyrri seg.

Men annaðhvørt tað so eru fiskimenn ella arbeiðsmenn ella fastlønir, sum feldu uppskotið at veita arbeiðsmönnum eina grundløn, sum svaraði til prís-vøksturin, so skylda teir — og eg vænti, at teir gera tað — at gera mistak sitt gott aftur.

Teir kunnu í øllum føllum ikki lata sita á sær, at teir hava verið við til at skert arbeiðsmannalønina.

Veljari.

HVI IKKI SINAR EGNU VIÐ?

Tað er monnum kunnugt, at semingsmaðurin er ein av fremstu tjóðveldismönnum.

Tað er uppskotið frá hesum manni, sum ein meirluti samtykti í lønarmáli arbeiðaranna.

Størsta skuldin fyrri brekini í nýggja av lógtinginum samtykta sáttmála má detta á henda tjóðveldismannin, faðirin at sáttmálanum.